

இனிமையான குழந்தைகளே! உங்களுக்குள் ஒன்றுகூடி இந்தக் கலியுக உலகத்திலிருந்து துக்கம் என்கின்ற கூரையை எடுத்துவிட வேண்டும். பாபாவை நினைவு செய்வதற்கான புண்ணியத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

கேள்வி : ஞானத்தின் அழிவற்ற பலன் கிடைத்திருந்த போதும் அநேகக் குழந்தைகளுக்கு புண்ணியத்தின் கணக்கு சேமிப்பாவதற்கு பதில் எதனால் முடிந்து போய்விடுகின்றது?

பதில் : ஏனென்றால் புண்ணியம் செய்து-செய்து இடையில் பாவம் செய்து விடுகின்றனர். ஞானி ஆத்மா எனத்தன்னைச் சொல்லிக் கொண்டு சங்கதோஷத்தில் வந்து ஏதேனும் பாவகாரியம் செய்தார் களானால் அந்தப் பாவத்தின் காரணத்தால் செய்துள்ள புண்ணியத்தின் கணக்கு முடிந்துபோய் விடுகின்றது. 2. பாபாவுடையவர்களாக ஆகி, பிறகு காமவிகாரத்தின் அடி வாங்கினால், பாபாவின் கையை விட்டுவிட்டால் அவர்கள் முதலில் இருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகப் பாவாத்மாவாக ஆகிவிடுகின்றனர். அவர்கள் குலத்திற்குக் களங்கம் விளைவித்தவர்கள் எனச்சொல்லப்படுகின்றனர். அவர்கள் கடுமையான தண்டனைக்கு ஆளாகி விடுகின்றனர். சத்குருவின் பெயரைக் கெடுத்த காரணத்தால் அவர்களுக்கு நல்ல பதவி கிடைக்காது.

ஓம் சாந்தி. ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுடன் ஆன்மீக உரையாடல் செய்து கொண்டிருக்கிறார். இதை ஆத்மா அறிந்துள்ளது, நம்முடைய எல்லையற்ற தந்தை ஒருவர் தான். அதை குழந்தைகள் புரிந்து கொண்டு விட்டனர். குறிக்கோள்-முக்தி ஜீவன்முக்தியை அடைவதாகும். முக்திக்காக நினைவு யாத்திரை அவசியம். மேலும் ஜீவன்முக்திக்காக படைப்பின் முதல்-இடை-கடை பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டியது அவசியம். இப்போது இரண்டுமே சலபம். சிருஷ்டியினுடைய, 84 பிறவிகளினுடைய சக்கரம் சுற்றிக் கொண்டே உள்ளது. இது குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய புத்தியில் இருக்க வேண்டும். இப்போது நம்முடைய 84 பிறவிகளின் சக்கரம் முடிவடைகின்றது. இப்போது நாம் வீட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். இப்போது யாருமே திரும்பி செல்ல முடியாது. ஏனெனில் அனைவரும் பாவ ஆத்மாக்கள். பாவ ஆத்மாக்கள் முக்தி-ஜீவன்முக்தியில் செல்ல முடியாது. இப்படி-இப்படி சிந்தனை செய்ய வேண்டியுள்ளது. கர்மத்திற்கேற்ப யார் செய்கிறார்களோ, அவர்கள் அடைவார்கள், குஷியில் இருப்பார்கள். மற்றவர்களையும் குஷியில் கொண்டு வருவார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அனைவருக்கும் வழி காட்டுவதற்கான கிருபை அல்லது இரக்கம் காட்ட வேண்டும். சொல்லிப் புரிய வைக்க வேண்டும்-ஆத்மாவாகிய நீங்கள் சதோபிரதானிலிருந்து தமோபிரதான் ஆகி விட்டீர்கள். அதனால் வீட்டுக்குத் திரும்பிச் செல்ல இயலாது. அழைக்கவும் செய்கின்றனர், ஹே பதீத பாவனா என்று. குழந்தைகள் அறிவார்கள், இப்போது புருஷோத்தம சங்கமயுகம். இதுவும் கூட சிலருக்கு நல்லபடியாக நினைவிருக்கிறது, சிலருக்கு நினைவிருப்பதில்லை. அடிக்கடி மறந்து போகிறது. ஆனால் உங்களுக்கு சங்கமயுகம் நினைவிருக்குமானால் கூட குஷியின் அளவு அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்கும். சிலருக்குப் பெரிய தடை இடையில் ஏற்படுகின்றது, சிலருக்குக் கொஞ்சமாக ஏற்படுகின்றது. ஆனால் ஏதோ ஒன்று கண்டிப்பாக ஏற்படுகின்றது. அநேகர் மேலே சென்ற பின் கீழே இறங்கி வந்து விடுகின்றனர். சிலருடைய நிலை நன்றாக உள்ளது என்றால் மனதில் இடம் பிடித்து விடுகின்றனர். பிறகு கீழே இறங்கி விடுவார்களானால் சம்பாதித்த வருமானம் ஒன்றுமில்லாமல் போகின்றது. எப்படி உலகத்தில் எவ்வளவு தான புண்ணியம் செய்கின்றனர், புண்ணிய ஆத்மா ஆகிவிடலாம் என்று. பிறகு புண்ணியம் செய்து-செய்து பாவகர்மம் செய்யத் தொடங்கி விட்டால் பாவ ஆத்மா ஆகிவிடுகின்றனர். உங்களுடைய புண்ணியமே பாபாவை நினைவு செய்வதில் தான். நினைவின் மூலம் தான் ஆத்மா நீங்கள் புண்ணிய ஆத்மா ஆகிறீர்கள். பாபாவையே மறந்து விட்டீர்கள், மற்றவர்களின் தீய தொடர்பில் ஈடுபட்டு விட்டீர்கள் என்றால் அதிகப் பாவம் செய்வதால் கொஞ்ச நஞ்சம் செய்த புண்ணியமும் மறைந்து விடுகின்றது. இன்று தான புண்ணியம் செய்தார்கள், சென்டர் திறக்கிறார்கள், நாளை பிறகு பாராமுகமாக ஆகிவிட்டார்கள் என்றால் முதலில் இருந்ததை விட அதிகமாகக் கீழே விழுந்து விடுகின்றனர். ஏனென்றால் பாவம் செய்கின்றனர் இல்லையா? ஆக, அந்தக் கணக்கு சேமிப்புக்கு பதிலாக ஒன்றுமில்லை என்றாகி விடுகின்றது. முதலில் மிக நல்ல சேவை செய்திருந்தனர், கேட்கவே வேண்டாம். பிறகு ஒரேயடியாகக் கீழே விழுந்து விடுகின்றனர். திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். முதலில் இருந்ததை விடவும் மிகவும் கெட்டுப் போகின்றனர். பாவம் செய்வதால் பிறகு அந்தப் பாவங்களின் சுமை ஏறிக் கொண்டே இருக்கின்றது. சேமிப்பு மற்றும் நஷ்டத்தின் வருமானக் கணக்கை சரிபார்க்கின்றனர் இல்லையா?

ஆனால் இந்த விஷயங்களையும் கூட யாராவது புரிந்து கொள்ளக் கூடியவர்கள் தான் புரிந்து கொள்வார்கள். பாவமும் கூட சில சிறியதாகவும் சில பெரியதாகவும் உள்ளன. காமத்தின் பாவம் அனைத்திலும் கடுமையானது, கோபம் இரண்டாவது, பேராசை அதைவிடக் குறைவானது, மோகம் அதனினும் குறைவானது. நம்பர்வார் உள்ளன. காமத்தின் (அடி) காயம் படுவதால் லாபத்துக்கு பதில் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. ஏனென்றால் சத்குருவின் பெயரைக் கெடுத்தால் நல்ல பதவி பெற முடியாது. அவர்கள், மனதில் இருந்து இறங்கி விடுவார்கள். பாபாவுடையவர்களாக ஆகிவிட்டு பாபாவை விட்டுவிடுவார்களானால் பிறகு அவர்கள் செய்யும் கர்மத்தின் மீதும் உள்ளது. காரணம் என்ன? (நியமப்படி) நடக்க முடியவில்லை. அதிகமாகக் காமத்தின் காயம் (அடி) பட்டுவிடுகின்றது. இது தான் முக்கியமான விரோதியாகும். எப்போதாவது கேட்டிருக்கிறீர்களா, கோபத்தின் உருவபொம்மை எரிக்கப்பட்டது என்று? கிடையாது. காமியின் (காமன்) உருவத்தை செய்கிறார்கள். இராவணன் ஆகிறான் இல்லையா? பாபா சொல்கிறார், காமத்தினை வெல்வதன் மூலம் உலகத்தை வென்றவர் ஆவீர்கள். முற்றிலும் தோற்றவர்களாக ஆகிவிடுகிறார்கள், ஆக, வெற்றிக்கு பதில் தோல்வி ஆகிவிடுகின்றது. பாபாவை அழைக்கின்றனர், ஹே பதீதபாவனா வாருங்கள், காமத்தினால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டுள்ளனர். பிறகு சொல்கின்றனர், பாபா, முகத்தைக் கறுப்பாக்கிக் கொண்டேன். பாபா சொல்வார், நீயோ குலத்துக்குக் களங்கம் விளைவித்திருக்கிறாய். கோபம் அல்லது மோகத்தைப் பற்றி இதுபோல் சொல்ல மாட்டார்கள். எல்லாமே காமத்தின் ஆதாரத்தில் உள்ளது. அழைக்கின்றனர், ஹே பதீத பாவனா வாருங்கள். பாபா வந்திருக்கிறார். பிறகும் கூட பதீத் ஆகிக்கொண்டே இருந்தால் பாபா என்ன சொல்வார்? சாது சந்நியாசிகள் முதலான அனைவரும் யாராவது அழைக்கின்றனர், ஹே பதீத பாவனா வாருங்கள் என்று. அர்த்தத்தை யாரும் புரிந்து கொள்ள வில்லை. சிலர் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர், ஆம், வரப்போகிறார், புது உலகத்தை ஸ்தாபனை செய்வார். ஆனால் சமயத்தை மிக அதிகமாகச் சொன்னதால் மிக பயங்கர இருளில் விழுந்து விட்டனர். ஞானம் மற்றும் அஞ்ஞானம் என்று இருக்கிறது இல்லையா?

பாபா சொல்லிப் புரிய வைக்கிறார், பக்தியில் நீங்கள் யாருக்குப் பூஜை செய்கிறீர்களோ, அவர்களைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை எனும்போது அந்த பக்தி என்ன வேலைக்காகும்? அறிந்திராத காரணத்தால் என்னென்ன செய்கின்றனரோ அதெல்லாம் பலனின்றிப் போய்விடுகின்றது. மனிதர்கள் நினைக்கின்றனர், தான-புண்ணியம் செய்வதால் பலன் கிடைக்கிறது என்று. ஆனால் அது அல்ப காலத்துக்கானது, காக்கையின் எச்சத்துக்கு சமமான சுகம். சந்நியாசிகளும் கூட சொல்கின்றனர், இந்த உலகத்தில் கிடைக்கிற சுகம் காக்கையின் எச்சத்துக்கு சமமானது. மற்ற எல்லாமே துக்கத்தின் மேல் துக்கம் தான். பாபா சொல்கிறார், என்னை மட்டுமே நினைவு செய்யுங்கள், அப்போது உங்களுடைய துக்கங்கள் அனைத்தும் விலகிப் போய்விடும். சிந்தித்துப் பாருங்கள், நாம் எவ்வளவு நினைவு செய்கிறோம்? அதனால் பழைய கணக்கு முடிவடையவும் வேண்டும், புதிய கணக்கு சேமிப்பாகவும் வேண்டும். எவ்வளவு ஒருவர் சேமிக்கிறாரோ, இதில் பணம் முதலியவற்றின் விஷயம் இல்லை. இதுவோ பாவத்தை எப்படி அழிப்பது? முக்கிய விஷயமே பவித்திரமாவதற்கானது தான். பாபாவுக்கு எழுதி விடுவதால் பல பிறவிகளின் பாவங்கள் அழிந்து போகும் என நினைக்காதீர்கள். பாவங்களின் சுமை பல பிறவிகளுக்கினுடையது அதிகமாக உள்ளது. இவை அனைத்தும் அழிவதில்லை. இந்த பிறவியில் என்ன செய்திருக்கிறோமோ, அது இலேசாகி விடும். மற்றப்படி அதிக முயற்சி செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு நினைவில் இருக்கிறோமோ, அவ்வளவு பாவங்களின் சுமை இலேசாகிக் (குறைந்து) கொண்டே போகும். சில குழந்தைகள் அதிக முயற்சி செய்கின்றனர், இலட்சக் கணக்கானவர்களுக்கு வழி சொல்கின்றனர். 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தைப் பற்றி சொல்லிப் புரிய வைக்கின்றனர். பிறவிகளின் கணக்கை நீங்கள் அறிவீர்கள். சிந்தனை செய்யுங்கள், நம்மிடம் எவ்வளவு யோக பலம் உள்ளது, நமது புதிய பிறவி எப்போது நடைபெறும்? சத்யுக ஆரம்பத்தில் இருக்க முடியுமா? யார் அதிக புருஷார்த்தம் செய்கின்றனரோ, அவர்கள் தான் சத்யுக ஆரம்பத்தில் பிறவி எடுக்க முடியும். அவர்கள் மறைந்திருக்க மாட்டார்கள். எல்லாருமே சத்யுகத்தில் வருவார்கள் என்றெல்லாம் நினைக்காதீர்கள். சிலரோ பின்னால் வந்து ஏதோ கொஞ்சம் ஆஸ்தியை பெற்றுக் கொள்கின்றனர். யார் அதிகம் சம்பாதிக்கிறார்களோ, அவர்கள் விரைவில் வருகிறார்கள். குறைந்த வருமானம் சம்பாதிக்கின்றனர் என்றால் தாமதமாக வருகின்றனர். அதனால் பாபாவையோ மிகவும் நினைவு செய்ய வேண்டும். அது மிகவும் சுலபமும் கூட. யார் நல்லபடியாக நினைவு செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்குக் குஷி இருக்கும். நாம் சீக்கிரம் புது உலகில் வருவோம். இராஜா ஆகவேண்டுமானால் பிரஜைகளை உருவாக்க வேண்டும் இல்லையா? பிரஜைகளையே உருவாக்கவில்லை என்றால் இராஜாவாக எப்படி ஆவீர்கள்? சிலர் சென்டர் திறக்கின்றனர். அவர்களுக்கு

வருமானமும் அதிகம் சேர்கின்றது. லாபம் கிடைக்கின்றது என்றால் சென்டர்கள் கூடத் திறக்கின்றனர். சென்டர்களையோ பாபாவும் கூடத் திறந்து கொண்டே இருக்கிறார். யார் செய்கிறார்களோ, அதன் கணக்கு அதில் வந்து விடும். ஒன்று சேர்ந்து நீங்கள் அனைத்து துக்கங்களின் கூரையைத் தூக்கி விடுகிறீர்கள் இல்லையா? தூக்குவதற்காக அனைவரின் தோள்கள் கிடைக்கின்றது இல்லையா? ஆக, புண்ணிய கணக்கு எல்லாருக்குமே கிடைக்கின்றது. எவ்வளவு முயற்சி செய்கின்றனரோ, அவ்வளவு உயர்ந்த பதவி கிடைக்கும். அவர்களுக்குக் குஷியும் அதிகம் இருக்கும். பார்க்கப்படுகின்றது-எவ்வளவு பேருக்கு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தினார்? எப்படி மம்மாவின் உதாரணம் தருகிறார். மம்மா மிக நல்ல சேவை செய்தார் என்றால் அவருக்கு எவ்வளவு நன்மை ஆகி விட்டது! முக்கியமான விஷயம் சேவை செய்வதற்கானது. யோகத்தின் சேவையும் உள்ளது இல்லையா? இந்த பிந்துவின் ரகசியமும் கூட பாபா இப்போது சொல்லிப் புரிய வைத்துள்ளார். இப்போது போகப்போக இன்னும் கூட சொல்லிக் கொண்டே இருப்பேன். நாளுக்கு நாள் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டுக் கொண்டே செல்லும். பாயிண்டுகள் வெளியாகிக் கொண்டே இருக்கும். அதிகக் கஷ்டமானதும் இல்லை. சுலபமானதும் இல்லை. யார் சேவையில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ, அவர்கள் பாயிண்டை உடனே பிடித்துக் கொள்வார்கள். யார் சேவையில் இருப்பதில்லையோ, அவர்களுடைய புத்தியில் எதுவுமே பதியாது. பிந்து-பிந்து எனச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். ஆனால் எப்படி பிந்துவை நினைவு செய்வது, எப்படி பிந்தியைப் பார்ப்பது என்பது மிக சுலபமான விஷயம்! ஏதேனும் பிந்துவை முன்னால் வைத்துக் கொண்டு நினைவு செய்ய வேண்டும் என்பதில்லை. இதுவோ புரிந்து கொள்ள வேண்டிய விஷயம். ஆத்மா எவ்வளவு மிகச்சிறிய பிந்துவாக உள்ளது! ஆத்மாவின் பெயர், வடிவம், தேசம், காலம் பற்றி யாராலும் சொல்ல இயலாது. பரமாத்மா பற்றிக் கேட்கின்றனர், அவருடைய பெயர், வடிவம், தேசம், காலம் என்ன என்று. புத்தியற்ற மனிதர்கள் ஆத்மா பற்றியும் அறிந்து கொள்ளவில்லை, பரமாத்மா பற்றியும் அறிந்திருக்கவில்லை. இங்கேயும் கூட முழுமையாக அறிந்து கொள்ளவில்லை, வெறுமனே பாபா-பாபா எனச் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கின்றனர். ஞானத்தை எங்கே கற்றுக் கொள்கின்றனர்? கொஞ்சம் கூட சேவை செய்வதே இல்லை. சாப்பிட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றனர். எப்படி சந்நியாசிகளிலும் கூட அவதூதர்கள் (ஒருவகையான யோகிகள்) உள்ளனர். அவர்கள் எதுவும் செய்வதில்லை, சாப்பிட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றனர். மற்றப்படி சந்நியாசத்தை தாரணை செய்துள்ளனர். விகாரத்திலிருந்து விடுபட்டு விட்டனர்-அதுவும் கூட சாதாரண விஷயம் கிடையாது. சந்நியாசிகளின் தர்மமே தனிப்பட்டது. இந்த ஞானமே குழந்தைகளாகிய உங்களுக்காக. பாபா புரிய வைக்கிறார், நீங்கள் பவித்திரமாக இருந்தீர்கள். இப்போது அபவித்திரமாக ஆகி விட்டீர்கள். நீங்கள் தான் 84 பிறவிகளின் சக்கரத்தைச் சுற்றியிருக்கிறீர்கள். இந்த விஷயங்களையும் கூட மனிதர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பக்தி முற்றிலும் வேறானது, ஞானம் முற்றிலும் வேறான விஷயம். இரவு-பகலுக்குள்ளே வேறுபாடு உள்ளது. நீங்கள் அறிவீர்கள், நாம் புருஷார்த்தத்தின் மூலம் லட்சுமி-நாராயணர் போல் ஆகவேண்டும் என்றால் ஸ்ரீமத் படி முழுமையாக நடக்க வேண்டும். முயற்சியோ உள்ளது. மற்றப்படி இந்த நோய்கள் முதலானவை வந்து கொண்டே தான் இருக்கும். இந்த அடையாளம் கடைசி வரை காணப்படும். பிறகு மறைந்து போகும். பிறகு எந்த ஒரு துக்கமும் இருக்காது. பாபாவை சொல்லவே செய்கின்றனர், துக்கத்தைப் போக்கி சுகம் கொடுப்பவர் என்று, ஹே லிபரேட்டர், கருணை காட்டுங்கள் என்றால் பிறகு அனைத்து துக்கங்களில் இருந்தும் விடுபட்டு விடுகின்றனர். துக்கத்தில் தான் மனிதர்கள் அனைவரும் அதிகம் நினைக்கின்றனர். ஹே பிரபு, ஹே ராம், துக்கத்தின் நேரத்தில் அனைவரும் சொல்வார்கள்-பகவானை நினைவு செய்யுங்கள் என்று. ஆனால் பகவான் யார்-இதை யாரும் அறிய மாட்டார்கள். காட் ஃபாதரை நினைவு செய்யுங்கள் என்று மட்டும் சொல்வார்கள். குதாவை (கடவுள்) நினைவு செய்யுங்கள். நீங்களோ நல்லபடியாக அறிந்திருக்கிறீர்கள், அவர் நம்முடைய தந்தை. பாபா தான் கற்பிக்கிறார், தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து என்னை நினைவு செய்யுங்கள். பக்தி மார்க்கத்தில் இதுபோல் தன்னை ஆத்மா என உணர்ந்து என்னை நினைவு செய்யுங்கள் எனச் சொல்வார்களா என்ன? கிடையாது. எத்தனை விதமான அளவற்ற பக்திகள் உள்ளன! ஞானம் ஒன்று தான். பக்தி மூலம் பகவான் கிடைப்பார் என நினைக்கின்றனர். பக்தி எப்போதிலிருந்து ஆரம்பமாகிறது, யார் அதிகம் பக்தி செய்கின்றனர்? இது யாருக்கும் தெரியாது. இன்னும் 40 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு பக்தி தான் செய்து கொண்டே இருப்பார்களா என்ன? எதுவரை பக்தி செய்வார்கள்? இப்போது நீங்கள் அறிவீர்கள், இவ்வளவு காலம் பக்தி நடைபெறுகின்றது. இவ்வளவு காலம் ஞானம் நடைபெறுகின்றது. பக்தர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்களுக்குப் புரிய வைப்பதற்காகத் தான் இவ்வளவு கண்காட்சி முதலியவற்றை நடத்துகின்றனர். கண்காட்சியிலும் கூடக் கோடியில்

யாராவது தான் வெளிப்படுகின்றனர். சிறிது காலம் போனால் இன்னும் கூட வெளிப்படுவார்கள். இங்கேயும் கூட எவ்வளவு ஏராளமானவர்கள் வருகின்றனர்! நீங்கள் எவ்வளவு கொஞ்சம் பேர் இருக்கிறீர்கள், உண்மையான பிராமணர்கள், பவித்திரமாக இருக்கிறீர்கள்.

யார் வழக்கம் தவறாது இருக்கிறார்களோ அவர்கள் வருவார்கள். ஆனால் இந்தக் கணக்கையும் கொண்டு வர முடியாது-அதாவது உண்மையான பிராமணர்கள் எத்தனைப் பேர்? மிகவும் பொய்யானவர்களும் உள்ளனர். பிராமணர்களின் வேலை கதை சொல்வது தான். பாபாவும் கூடக் கதை சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார் இல்லையா? நீங்களும் கூடக் கதை சொல்ல வேண்டும். தந்தை எப்படியோ, குழந்தைகளும் அப்படியே! குழந்தைகளின் வேலையே கீதை சொல்வது. ஆனால் எல்லாரும் எங்கே சொல்கின்றனர்? நீங்கள் அறிவீர்கள், ஞானத்தின் புத்தகம் ஒரே ஒரு கீதை தான். அது அனைத்து சாஸ்திரங்களுக்கும் தாயாகும். அதில் எல்லாமே வந்து விடுகிறது. தாய், தந்தையாக இருப்பது கீதை. பாபா தான் வந்து அனைவருக்கும் சத்தி அளிக்கிறார். இதையும் எழுத முடியும்-சிவபாபாவின் ஜெயந்தி தான் வைரம் போன்றது. மற்ற அனைவருடைய ஜெயந்தியும் சோழி போன்றவை. பாபாவையோ அனைவரும் நினைவு செய்கின்றனர். கலியுக மனிதர்கள் சத்யுக மனிதர்களுக்குப் பூஜை செய்கின்றனர். அவர்களை இதுபோல் ஆக்குபவர் யார்? ஒரே ஒரு தந்தை. ஆனால் இதையும் கூட யார் நல்லபடியாகப் புரிந்து கொள்கிறார்களோ, அவர்கள் தான் மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைக்க முடியும். விதிமுறைப்படியாரும் சொல்லிப் புரிய வைப்பதில்லை.

பாபா சொல்கிறார், என்னுடைய அநேகக் குழந்தைகள் உருவாக்கும் காரியத்துடன் அழிக்கும் காரியத்தையும் செய்பவர்களாக உள்ளனர். மகாரதி, குதிரைப்படை, காலாட்படை அனைவரும் உள்ளனர் இல்லையா? ஆக, காலாட்படையினர் என்ன செய்வார்கள்? எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர் முன் தலை வணங்குவார்கள். மற்றப்படி யார் தலைவணங்குவதும் இல்லை, படிப்பதும் இல்லை, கற்பிப்பதும் இல்லையோ, அவர்களை என்ன சொல்வார்கள்? ஒட்டகப்பட்சி (நெருப்புக்கோழி). நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான தேடிக்கண்டெடுக்கப் பட்ட செல்லக் குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவு மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே!

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :

- 1) பாபா ஒரு புள்ளியாக இருக்கிறார். இவ்விஷயத்தை யதார்த்தமாகப் புரிந்து கொண்டு பாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். புள்ளி-புள்ளி எனச் சொல்லி குழம்பிப்போகக் கூடாது. சேவையில் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.
- 2) உண்மையான கீதையைக் கேட்கவும் சொல்லவும் வேண்டும். உண்மையான பிராமணராக ஆவதற்கு பவித்திரமாக ஆகவேண்டும். படிப்பைத் தவறாமல் அவசியம் படிக்க வேண்டும்.

வரதானம் : பிராமண வாழ்க்கையில் சதா சுகத்தின் அனுபவம் செய்யக்கூடிய மாயை வென்றவர் மற்றும் கோபத்திலிருந்து விடுபட்டவர் ஆகுக !

பிராமண வாழ்க்கையில் சதா சுகத்தின் அனுபவம் செய்ய வேண்டுமானால் கோபத்தை வென்றவராக ஆகவேண்டியது மிக அவசியமாகும். யாராவது நிந்தனை கூடச் செய்யலாம், அவமானப்படுத்தலாம், ஆனால் உங்களுக்குக் கோபம் வரக்கூடாது. அதிகார தோரணையைக் காட்டுவதும் கூடக் கோபத்தின் அம்சமாகும். கோபப்பட வேண்டியது அவசியம், இல்லையென்றால் வேலையே நடக்காது என்பதெல்லாம் கிடையாது. இன்றைய சமயத்தின் பிரமாணம் கோபத்தால் வேலை கெட்டுப்போகின்றது. ஆனால் ஆத்மிக அன்பினால், சாந்தியினால் கெட்டுப்போன காரியமும் கூட சரியாகி விடும். அதனால் இந்தக் கோபத்தை மிகப்பெரிய விகாரம் என உணர்ந்து மாயையை வென்றவராகவும் கோபத்திலிருந்து விடுபட்டவராகவும் ஆகுவங்கள்.

கலோகன் : அநேக ஆத்மாக்கள் தங்களுடைய செயல்களினால் (நடத்தை) தகுதியானவர் களாகவும், யோகியாகவும் ஆகிவிடுமளவிற்கு தனது மன நிலையை சக்தி சாலியானதாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள்.